

§ 13. Bestemmelserne i § 12 finder ogsaa Anvendelse, naar en Andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mand's faste Eiendom eller en Andens registrerede Varemærke vel ikke gjengives usorandret, men Forandringerne ikke er af anden Beskaffenhed, end at Navnene eller Mærkerne i deres Helhed, uagtet Forskjellen i Enkeltheder, let kan forveksles.

§ 14. Naar en Næringsdrivende ved den Tid, denne Lov træder i Kraft, retmæssig bruger et særligt Varemærke og inden sex Maaneder efter Lovens Træden i Kraft gjør Anmeldelse om Mærket paa den i § 3 bestemte Maade, kan en Anden ikke paa Grund af tidligere Anmeldelse eller Registrering vinde Ret til samme.

Har det saaledes anmeldte Mærke været benyttet før Lovens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden, skal det, hvis det ikke stemmer med Forfristerne i § 4, dog registreres i den Form, hvori det har været benyttet, og selv om det ubelukkende eller hovedsagelig bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord uden fremtrædende eiendommelig Form, ikke af Andre kunne anvendes eller erholdes registreret. Dog gjælder dette kun med Hensyn til det Slags af Varer, for hvilke det tidligere har været benyttet; et heller er Nogen, naar bortses fra Tjernstempler og Trælastmærker, ved saadan Registrering ubeløkket fra at benytte Begyndelsesbogstaverne af sit Navn eller Firma som Varemærke.

§ 15. Ved kongelig Anordning kan det under Forudsætning af Gjensidighed bestemmes, at den Beskyttelse, som denne Lov hjemler, ogsaa skal blive dem til Del, der udenfor Riget driver saadan Forretning som i § 1 omhandlet. I dette Tilfælde kommer Lovens Bestemmelser til Anvendelse under Sagttagelse af følgende særlige Regler med Hensyn til de Varemærker, som registreres:

1. Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i den fremmede Stat udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket.
2. Anmelderen skal for alle Sager, som ongaar Varemærket, vedtage Kristiania Byret som Børnemthing samt opgive en her i Riget bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgemaal.
3. Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang eller for længere Tid end i den fremmede Stat.

Med Hensyn til Varemærker, som er registrerede i en Stat, der gjør tilsvarende Indrømmelser for norske Varemærker, kan der endvidere ved kongelig Anordning fastsættes følgende Bestemmelser:

4. Varemærket registreres, forsaavidt det ikke strider mod Moralen eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i den fremmede Stat er gyldigt.
5. Har Nogen senest inden fire Maaneder, efterat Varemærket er blevet anmeldt i den fremmede Stat, anmeldt det til Registrering her i Riget, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses som fket samtidig med Anmeldelsen i den fremmede Stat.
6. Nægtes Registrering i Henhold til § 4 No. 5, og godtgjør Anmelderen under et Søgemaal mod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke, at dette oprindelig er et af ham benyttet Mærke, som den Anden med Kjendskab til Forholdet har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kjendt berettiget til at faae Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for det Slags af Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte. Sag herom kan dog ikke reises senere end sex Maaneder, efterat den gjensidige Beskyttelse indtraadte.
7. Ligeoverfor et Land, hvis Lovgivning om Varemærker er overensstemmende med denne Lov, kan det fremdeles fastsættes, at ældre Varemærker, der i et saadant Land er lovlige registrerede, og som ubelukkende eller hovedsagelig bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord uden fremtrædende eiendommelig Form, skal, naar de beskyttes i det fremmede Land, her i Riget nyde den særlige Beskyttelse, at Andre ikke maa benytte samme Tal, Bogstaver eller Ord som Varemærke for samme Slags af Varer, medmindre de benyttede dem, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte, eller de derved vilde hindres fra som Varemærke at benytte Begyndelsesbogstaverne til sit Navn eller Firma. Registrering med saadan Virkning kan dog kun finde Sted inden den Tid, som nærmere fastsættes ved den kongelige Anordning.

§ 16. De nærmere Bestemmelser om Varemærkeregistrets Indretning, Form og Førelse, om Registreringsstidens Udgivelse og om de i denne Lov omhandlede Bekjendtgjørelser fastsættes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 17. Forbrydelser mod denne Lovs § 12 sidste Afsnit paatales ikke af det Offentlige, medmindre det attraaes af Nogen, som derved er fornærmet.